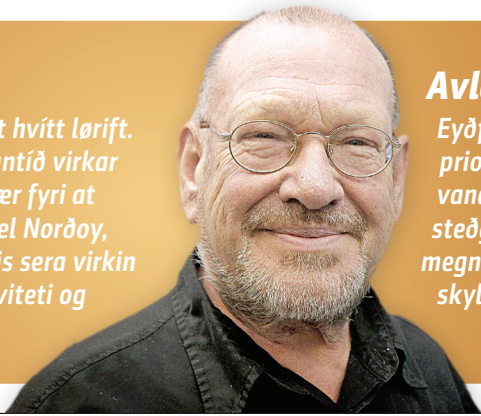

Hvíta løriftið loypir á

– Tað ringasta, eg kann uppliva, er eitt hvítt lørift. Tað er ræðuligt og loypur á meg. Onkuntíð virkar tað næstan, sum tað skriggjar eftir mær fyri at gera okkurt, sigur listamaðurin Amariel Norðoy, sum verður sjeiti ár. Hann er framvegis sera virkin sum listamaður og spruttar við kreativiteti og arbeiðsorku.

Avlop áðrenn tunlar

Eyðfinn Reyðberg, siviløkonomur, mælir í Tíðargrein til at prioritera politikkin rætt: – Tað setur Føroya land í stóran vanda at gera undirsjóvartunlarnar júst nú. Neyðugt er at steðga á, fyrst fáa avlop á landsins figgjarlóg, og síðan megna at figgja hesar tunlar uttan lántøku, tí landskassin skyldar longu nú nóg mikið, sigur hann.

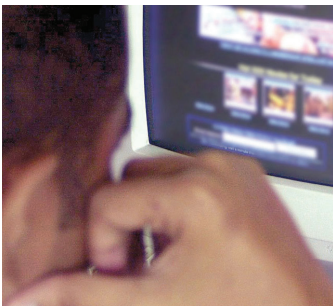

Kvinnur hava sjálvsálit

Fyrsti kvinnuligi forseti í heiminum, Vigdis Fonnbogadóttir, vitjar í Føroyum og sigur í samrøðu við Sosialin, at dagsins kvinnur hava sjálvsálit, og tær vita, at tær eru akkurát líka klókar og dugnaligar sum menn. – Tað sigur seg sjálv, at helmingurin av heimsins íbúgvum eisini má verða umboðaður har, sum valdið liggur. Uttan kvinnur fáa vit eitt sera fátækt samfelag, sigur Vigdis.

Samlegu við hundar

Ein 76 ára gamal maður var í Føroya Rætti dømdur fyri blygnaðarskemd í tveimum fòrum, tí fólk høvdu sæð hann hava samlegu við hundar. Tað er vert at leggja til merkis, at maðurin ikki var dømdur fyri at hava gjørt seg inn á djórini, men fyri at fólk høvdu sæð hann gera tað.

Tikin fyri barnaporno

Ein maður í sekstiárunum verður ákærdur í tí, sum allarhelst er størsta barnapornomál í Føroyum nakrantíð. Maðurin er ákærdur eftir grein 235 í revsilógini, sum umtalar tað, at hava barnaporno í varðveitslu, umframt útbreiðslu av barnaporno. Í tiggju ár hevur maðurin tikið barnapornografiskar myndir og filmar niður av alnetinum. Sambært ákærni er talan um tilsamans yvir 6.400 myndir og 14.500 filmar.

Oktober:

Neyðugt at gráta og syrgja

Tá ið tú missur, skalt tú eisini syrgja, gráta og minnst – og tosa um tað góða lívið, tú hevur havt, sigur Sølva Patursson í Kirkjubø, sum misti mannin í góðum árum eftir herviliga sjúkralegu, har tey alla tíðina vistu, hvønn veg tað bar

– Illgrunin um, at okkurt var galið, kom so spakiliga.

Soleiðis minnst Sølva Patursson í Kirkjubø tað, tá ið maður hennara, Páll Patursson, bóndi í Kirkjubø, fekk sníkjandi, men ólekjandi sjúku.

Eftir fleiri kanningarumfør, varð í 2002 staðfest, at Páll hevði óleikliga sjúku, og tey fáa at vita, stutt og greitt: *Du har to alvorlige, fremad skridende sygdomme, og der er ingen form for behandling, og du må ikke køre bil.*

Tær báðar sjúkurnar hann hevði fingið, vóru eitt sera sjáldsamt slag av demensi, Semantisk demens, sum rakar einar 10 danir um árið. Eitt prosent av teimum fáa eisini ALS, amyotrofisk lateral sclerosis, sum er eitt sjóttgangandi slag av sclerosis, og ta sjúkuna hevði Páll eisini fingið.

– Tá ið vit spurdu læknarnar, hvussu langa tíð vit høvdu, kundu teir sjálvandi ikki siga nakað við

vissu. Men tað mest vanliga var, at sjúklingarnir livdu frá átta mánaðum til tvey og eitt hálvt ár.

Gráta og syrgja

Støðan hjá Páll versnaði skjótt, longu í mai fekk hann trupulleikar at tosa, og svølgja, men hann royndi framhaldandi at arbeiða.

– Koyrikortið varð avleverað í juli. Hann gavst eisini við at vera deknur. Alt hetta var sum at vera til jarðaferð hvørja ferð, so sorgin var stór hetta árið, minnst Sølva.

Tann 25. mars í 2004 fekk Páll frið, hann fór, friðarlaga og stillisliga, heima hjá sær sjálvum, og vit vóru næstan øll har.

Páll var akkurát fylltur 60, tá ið hann doyði, og nú var Sølva einkja, eisini 60 ára gomul.

– Ymiskt er hvussu ein fótur sær, men tað er neyðugt. Eg havi onga uppskrift, men hjá mær gekk summarið við at vera ferðaleiðari í Kirkjubø, og at greiða frá forn-

minnunum har. Eg gekk nógvar túrar, eisini í haganum, og leitaði eftir grav steini til grøvina hjá Páll.

– Eg las nóg, tað eru nógvar góðar bókur um hvussu ein fótur sær aftur, eisini á internetinum. Eg fór til konsertir, sjónleikir og vitjaði fólk. Ein má royna at vera upptikin av onkrum, ikki isolera seg. Vera positiv og royna at liva við teim livandi, meðan man livir, staðfestir hon.

– Ein skal eisini syrgja, gráta og minnst, og tosa um alt tað góða lívið man hevur havt, og vera takk-

samur fyri tað. Eg havi altíð havt lætt við at tosa og gráta, eisini um hesa tíðina. Tað eru tað ikki øll sum kunnu, men tað má vera verri.

Familja og vinir

Á heysti í 2004 fór hon eisini at taka vaktir sum tímansløn sjúkrasystir av og á. Tað var ein vinkona, sum skumpaði hana ígongd við tí.

– Hettar gjørdi eg í sjei ár, til í 2011 tá ið eg bleiv 68. Eg hevði fingið fleiri ommubørn, so helt eg, at tað var meira umráðandi, at vera nakað fyri tey, og fyri synirnar og

– Eg misti pippið, tá flatskatturin varð samtyktur, og fekk ongantíð hugin aftur. Eg vildi ikki stilla upp og so slett ikki inn aftur í tingið.

– Tað er torført at basa happening. Men tað eru tey vaksnu, ið hava ábyrgdina av at gera nakað við happeningina. Tað er ongantíð barnið sjálv, ið skal taka ábyrgdina av tí.

Djóni Eidesgaard
aðalskrivari í Barnabata

Jóna Mortensen

sum einans fekk 27 atkvøður á seinasta løgtingsvali